

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **P. K.**
bytem Čs. A. 601, P.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Městský úřad Nové Město na Moravě**
sídlem Vratislavovo nám. 103, Nové Město na Moravě

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách obce Nové Město na Moravě (<http://www.radnice.nmm.cz/>), a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal podle zákona č. 106/1999 Sb., o

svobodném přístupu k informacím, dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017, **byl nezákonný**.

II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat ve zveřejnění žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a odpovědi na tuto žádost včetně žalobcových osobních údajů na webových stránkách žalovaného.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě a jejím doplnění namítá, že shora popsané jednání žalovaného bylo nezákonné. Podle žalobce měl žalovaný jeho osobní údaje anonymizovat. Pokud tak neučinil, porušil § 8a InfZ a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod.
3. Žalobce po změně petitu v doplnění žaloby požadoval, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017, byl nezákonný.

III. Obsah vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že si je vědom toho, že na webových stránkách zveřejnil žalobcovu žádost o informace a odpověď na ni v neanonymizované podobě. Jednalo se podle něho o administrativní pochybení. Ihned po doručení žaloby žalovaný ze zveřejněných dokumentů veškeré žalobcovy osobní údaje odstranil.
5. Žalovaný navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), neboť jak vyplynulo z vyjádření žalovaného, v době podání žaloby ještě osobní údaje žalobce zveřejněny na webových stránkách byly a tvrzený nezákonný zásah tedy trval.
7. Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

9. Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.
10. V daném případě se žalobce původně domáhal toho, aby soud určil, že zásah byl nezákonný, a žalovanému zakázal v zásahu pokračovat. V průběhu řízení však žalobce žalobní petit změnil tak, že požadoval toliko určení, že provedený zásah byl nezákonný.
11. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Skutečnost, že žalobce v daném případě nevyčerpal žádný prostředek nápravy (ani žalovaného před podáním žaloby nevyzval ke zjednání nápravy), tak nezpůsobuje nepřijatelnost žaloby.
12. Soud se tedy zabýval důvodností podané žaloby. Vyšel při tom z toho, že mezi žalobcem a žalovaným není sporu, že žalovaný zveřejnil na webové stránce dokumenty, které obsahovaly žalobcovy osobní údaje. Ve vyjádření k žalobě ostatně žalovaný uznal, že zveřejněním žalobcových osobních údajů pochybil.
13. Podle § 5 odst. 3 InfZ do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích poskytnutých způsobem podle § 4a odst. 2 písm. e) a f), informacích poskytnutých v jiné než elektronické podobě, nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.
14. Podle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.
15. Jakkoliv je z uvedených ustanovení InfZ zřejmá existence povinnosti žalovaného jako povinného subjektu zveřejnit informaci poskytnutou na žádost, nijak se tato povinnost netýká zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění musí povinný subjekt respektovat omezení stanovená v § 8a InfZ, který odkazuje na zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů; ten však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňuje. Pokud tedy žalovaný zveřejnil žalobcovy osobní údaje obsažené v žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost, postupoval nezákonně.
16. Soud souhlasí se žalovaným, že žalobce je veřejně známou osobou (má dokonce svoji stránku v internetové encyklopedii Wikipedie, kde je uvedeno i jeho datum narození). To však neznamená, že zveřejnění osobních údajů žalobce v souvislosti s podanou žádostí o informace nemohlo zasáhnout žalobce v jeho právech. Byť je žalobce veřejně znám, nebylo veřejně známo, že je to právě žalobce, kdo u žalovaného podal žádost o informace o způsobu vymáhání daňových nedoplatků. Právo na soukromí náleží mezi základní lidská práva a svobody (*in concreto* jde především o právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním údajů o své osobě zakotvené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Při zásahu do této složky práva na soukromí je přímé zkrácení na právech zásadně pravidlem. Ani v přezkoumávaném případě tak nelze dojít k tomu, že by výše uvedeným jednáním žalovaného nebylo do právní sféry žalobce zasazeno vůbec nebo jen v míře zcela

bagatelní. Bližší specifikace intenzity a důsledků zásahu je pak už nad rámec posuzování důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.

17. Pokud žalovaný namítá, že nejednal úmyslně a že ke zveřejnění osobních údajů došlo vlivem administrativního pochybení, nejedná se o okolnost, kterou by soud mohl v tomto řízení jakkoli zohlednit. Zavinění totiž není pojmovým znakem nezákonného zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s.ř.s.
18. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že zveřejněním osobních údajů žalobce došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv, a žaloba na ochranu před takovým zásahem byla podána důvodně.

V. Náklady řízení

19. Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 s.ř.s. Podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 7 s.ř.s. jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.
20. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá.
21. Žalobce sice byl ve věci úspěšný, avšak přiznání náhrady nákladů řízení by zdejší soud považoval za nespravedlivé. Žalobci totiž zřejmě nejde o to, aby žalovaný jeho osobní údaje z webové stránky neprodleně odstranil a aby došlo ke smírnému vyřešení sporu, nýbrž pravděpodobně o to, aby se se žalovaným soudil. Z jednání žalobce plyne, že neměl zájem na rychlém odstranění svých osobních údajů z webové stránky (a je tedy zřejmé, že mu jejich umístění na webovou stránku příliš nevadilo). Pokud by tomu bylo naopak, jistě by kontaktoval nejprve žalovaného, a teprve pokud by žalovaný dobrovolně žalobcovy osobní údaje neodstranil, obrátil by se na soud; případně by se na žalovaného obrátil alespoň současně s podáním žaloby a nevyčkával by až soud žalovanému doručí žalobu. Žalobce zřejmě od počátku neměl ani zájem postavit najisto, zda bylo jednání žalovaného nezákonné či nikoli. Již při podání žaloby totiž věděl, že žalovaný jednal nezákonně a že takové jednání bylo v minulosti, byť v jiné věci, za nezákonné označeno i správním soudem. Žalobce totiž v žalobě odkazoval na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29.6.2017, č.j. 8 A 46/2017-27, který řešil právně i skutkově obdobnou situaci, a který takový zásah za nezákonný označil. Proto je zdejší soud toho názoru, že pravým důvodem podání žaloby byl žalobcův zájem na vedení soudního sporu. Taková situace je podle názoru zdejšího soudu dostatečným důvodem hodným zvláštního zřetele pro to, aby soud žalobci náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s.ř.s. nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. srpna 2018

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu